

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fr., 6 luni 3 fr. 50 cr., 3 luni 1 fr. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fr., 6 luni 4 fr., 3 luni 2 fr.
Pentru străinătate pe an 12 fr., 6 luni 6 fr., 3 luni 3 fr.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la

Administrațiunea tipografică arhidiecezane Sibiu, strada Măceșarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măceșarilor Nr. 43.
Epistole neframate se refuză. — Articuli nepublici nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru șe-care publicare.

Prenumeratiune nouă

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe semestrul următoriu, respective pe trimestrul Iulie-Septembrie al anului 1882, cu prețul cel mai moderat, care se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumerațiune se trimite mai cu înlesnire peltângu assignațiunii postale (Posta utalyvny — Post-Anweisung). Numele prenumerațiunii, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceta.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Iunie 1882, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârziia cu espedarea foiei.*

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fiți de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu 21 Iunie.

„Europa dice „Românul” de mult nu s'a găsit în așa mare încercătură.”
Ziarul bucureștean ia puterile dea rândul și în cuvinte scurte precizează situația încercătură a fie cărei puteri astfel:

Engltera, abia eșită din crâncenile reboșii din Zuzaland și din India, este cu totul absorbită de primejdioasa stare a Irlandei.

Italia, aliata firească a Franciei și contrarie Austriei, merge strîns legată de imperul Habsburgilor, și în toate ocaziunile se pune contra Franciei.

Austria, ranită de moarte în 1866, trunchiată, deschilăbrată de către Germania care o împinge mereu spre Sud și nu asteaptă

de cât momentul favorabil pentru a-și încorpora provinciile ei germane, Austria nu gravitează de cât în orbita cam întunecoasă a principelui de Bismarck.

Francia, care n'a sffrsit cu cestiunea tunisiană, regretă că a început această espedițiune, de fie poate că era silită s'o înceapă.

Rusia este într'una din cele mai periculoase lupte între trecut și viitor și frământările sînt cu atât mai mari, cu cât guvernul ei nu are încă un drapel. Drapelele lui Nicolae și Alesandru II sînt închise în muzeu, și acela a lui Alesandru III este încă necunoscut.

Spania în neputința de ași regăsi liniștea, nu isbutește a fi privită cu a putere a cărei alianță se poată servi cuiva.

Singură Germania, deși foarte frământată în intru de pasiuni și de interese politice, sociale și religioase, este astăzi domitoare în Europa și mîna ei încercînd și descercînd, se simte pretîndîni.

După caracteristica aceasta scurtă, într'o descriere mai pe larg a situațiunii conferenței puterilor, numitul ziaru, pune în perspectivă posibilitatea unei încercări, a cărei preambul este conferența.

Prin o asociațiune de idei dictată de logica faptelor, amintim la acest loc de o broșură intitulată: „Scopurile lui de Bismarck în orient” asupra cărei „Timpu” a scris într'un articol o dare de seamă, din punctul său de vedere, condamnînd soluțiunea cestiunii orientului, care în urma urmelor n'ar fi alta, decît o pregătire a germanisării orientului european.

Și unele și altele sînt momente, care trebuie se dea de gîndit fie-căru popor din părțile sudostului Europei, prin urmare și nouă, care, mai mult sau puțin, aparțin sferii despre care e vorba și care e destinată a servi de proces de amalgamare în favorul elementului celui mai puternic din țiile noastre.

Mirarea noastră deci este cu atât mai mare cînd vedem diarele maghiare — de cele maghiarone-nemțeci iudovesci nu ne mirăm — că nu

reflectează de loc situațiunea aceasta serioasă, ci țin una la idea lor ficșă de maghiarizare.

Ori ce mișcare în direcțiunea aceasta, fie la Brașov, fie la Făgăraș, fie în Satmare ori în altă parte a Ungariei este salutată și spîrgîntă de diaristica maghiara ca mare lucru. Pare că dela direcțiunea aceasta, pusă în lucrare, atîrnă fericirea omenimei întregi.

Este lucru firesc, că dacă cineva se familiarizează cu o astfel de idee ficșă se fie nesimțitoriu pentru tot ce se întimplă în lume. Și cine se se mire, dacă pentru spîrgînta unei astfel de idei ficșe se cantă cu ori ce preț argumente, care se potriveșcă ar dacă argumente de aceste, pe lîngă toată sbuciumarea nu se găseșc, cine se va mai mira cînd vede, cum acele fără scrupul se fabrică?

Este o stare de boală sufletescă aceasta, și boala odată incubată în creieru cuiva, nu se poate depărta nici prin recorelile cele mai drastice.

Unei astfel de boale sufletesci, trebuie să atribuim scirea mai recentă a diaristicii maghiare despre proclamațiunii pan-romanistice (!?) tipărite, după cum se pretinde, în București, proclamațiunii cari și-au luat drumul către Ungaria.

Am mai ăis-o și o repețiun, că în simptomele aceste, pe lîngă idea ficșă, noi vedem și conștiință rea. Plăsmuitorii sciu cîtă nedreptate se face poporului român prin măsurile lor de tot felul și sîm tem că în cele din urmă îl vor revolta ca să-și resbune.

Ca se prevină consecențele aceste firesci ale procederei lor, cred că va fi la loc să scoarșcă lucruri, cari să le dea preotocul de învinniri și de apăsări și mai grele.

Românii le pricep și înțeleg foarte bine toate aceste, dar tac și rîu fac, căci prin tăcerea lor plăsmuitorii se încuragează la plăsmuirii nouă. Ro-

mânii tac, ba sînt și de aceia, cari cu toată invențiunile spre strivirea lor, aleargă cu plîria în mîna după milă domnească. În inima multimei însă se plămădesce nemulțămirea pe care noi n'am dori se o vedem dospită. Am dori se o vedem paralisată prin fapte preventivoare, care să dovedească și Românului că patriotisml se o respălit cu recunoștință, nu însă cu asuprire.

Promisiunile cele frumoase dela 1860 încoace, ilusiniile perdue deja din anul 1865, și în fine realitatea desamăgîrilor, ce se țin lanț una de alta, cu o unică excepțiune, dela 1867 încoace, fac pe agitarii esterni cu totul de prisos între Români. La toate aceste maghiarizarea oficială și oficiosa le pune capatul. Mai trebuie dar și alți agitarii?

„Sapienților” maghiari li se pare însă că cu cât au făcut nu e de ajuns, și de aceea inventează.

Invențările lora sînt condamnabile, pentruc sînt cu totul nepatriotice. Ei zugrăvesc diavoli pe păreți, cari și dacă ar fi undeva zugrăviți, ar trebui se i spoășcă cu lucruri, cari se îndulecesc Românilor existența în patria comună.

Ei bine, ei nu vîd pădurea de arbori. Ei nu vîd pericolul unde este, cu toate că îl cirpesc paserile de pe toate gardurile. Cu mîhnire o ăicem: ei seamănă vînt, căci vor să culegă furtună.

Revista politică.

Sibiu, în 21 Iunie.

De mult s'a vorbit de o reorganizațiune a armatei anstro-unguresci. Mai multe consilii de ministri s'au ținut spre scopul acesta. În consiliu de Vineri s'a votat reorganizarea. Cele 80 de regimente de infanterie se vor spori la nru de 102. Fie-care regiment va avê patru batalioane. Unul din batalioane (al patrulea) va avê un stat efectiv mai mare. Destinațiunea

FOIȚA.

O minune de copilă. *)

O foie suediană povestese următorea istorică noștimă: „A fost odată un principe tîmăr, care era sê se însoare cu o princesă urită și bêtănă, ceea-ce lui nu-i venia la socoteală. „Voiu sê am o nevastă cum se cade,” ăise principele, bătînd din picior, „o nevastă frumoasă, cu ochii luminoși și o inimă simțitoare.” Și principele era încăpătînat. El nu se lăsă, încât mamă-sa trebuia să-l lase să plece ași căuta o mireasă. „Dar numai cu o condiție,” ăise ea pe pragul ușei. „Pană în ajnul crăciunului să-ți găsești mireasa, care trebuie să fie o minune de fată.” Principele pus se se a-duna numai domnișoare din țeară. Domnișoarele veniră cu fudulele lor mame.

— Ce scii? le întrebă principele, pîndu-și monocul.

— Scim sî cîntăm la piano două-spredece oare pe rînd.

— De cînd scii să cîntăți așa de bine?

*) După „Resb.”

— De cînd erau numai de trei ani, strigară mamele.

— Ce mai scii?

— Mai scim sî cîntăm din gură multe arii de opere.

— Toate aceste le scii de cînd erați mici de trei ani? Alțeva nu scii?

— Ba mai scim pe din afară toate romanțurile franțuzesci și cu-oasem numele tuturor ministrilor. Voiți să ne ascultați? Ministru președinte este...

— Nu, nu, stați! strigă principele. Asta 'i grozav! Tot regimentul la dreapta 'n pregîr! Marș! Și obosit cădu în brațele camerierului său. A doua di principele o păi tot așa. Domnișoarele, ce i se prezentară, erau și mai nesdravene decăt celelalte, curate minuni. Erău între ele, cari visau grecesce și altele, cari ăiceau la mămăligă omet fără ouă. Destul că principele nu scia ce să facă și începea să se familiarizeze cu idea de a se cununa cu princesa cea urită. Vădușe deja mai toate fetele din țeară și crăciunul era la ușa. Înainte de serbători principele mergea trist pe stra-

dele întunecoase spre palat. „Ce mai dar de crăciun o să fie pentru mine princesa cea bêtănă,” ăise principele suspînînd. De aș pute-o spîndura de pomul crăciunului! Deodată se oprî înaintea unei case mici. Transparentele nu erau lăstate, în cît se putea vedea prin fereaștră. Era camera curățică a farmacistului Curței; bêtănul farmacist stetea la pomul său de crăciun și privea cu intristare la portretul reșosatei sale soții. Fieca sa stetea și ea cu capul rozeamat pe umerul lui. O lacrimă se vedea tremurînd în ochiul ei cel albastru. Principele simfi că i bate inima. Iși aduse aminte de vesela sa copilărie, cînd îi era permis să se joace cu mici tete dragălașe, pe cari le săruta copilăresce și fără jenă.

Înainte de a observa camerierul său, principele deschise ușa și se află în fața plăutei fete, care plecă ochii surprînsă.

— Lizisoară, ăise el, te rog să-mi răspunzi la cinci întrebări. Fericirea mea depinde de ele. De cînd cînti la piano?

— Nu cînt de loc.

— Cât timp ai învățat să cînti din gură?

— Nu sciu sî cînt din gură.

— Câte romanțuri franceze ai cîntat? mai întrebă principele veselindu-se.

— Unul singur.

— Cum îi chiamă pe ministri?

— Dîu nu sciu.

— Cum îi ăici tu la mămăligă? întrebă principele triumfător și o apucă de mână.

Mămăliga o mămăligă, respunse fata riğînd.

Așa dar tu esti minunea minunilor și deci vei fi mireasa mea, exclamă prințul fericit, o îmbrăășă și începu se joace cu ea împregiural pomului, apoi apucă pe bêtănul, invîrtindul și pe el. De aci plecară mână în mână la Curte. Cocosana regina s'a spîriat grozav la început de alegerea principelui, dar după ce acesta îi povesti, că mititica nu scie nimic de toate bazaconiile altor domnișoare ba nici chiar ce însemnează omet fără ouă, bêtăna se îndoișă, sursă pe fata pe frunte și ăise: „Fie, eată mireasa ta, căci e o adevărată minune de copilă!”

acestor bataloane va fi o garnisoană în Bosnia sau în cetățile mai mari. La eventualitatea unei revolte d. e. în părțile de mează (și nu va mai fi lipsă de chemarea rezervelor sub arme, pentrucă, batalioanele acestea vor fi tot deauna gata și se vor concentra într-un felin de „armată pentru Bosnia”. Reorganizațiunea aceasta pretinde o sporire a statului efectiv de pace cu 28,641 oameni, ceea-ce va avea drept consecință și sporirea bugetului. Reorganizațiunea învalvă și modificarea legii armatei și de aceea va fi de lipsă a fi discutată și în parlament.

Engltera nu glumesc. Arsenalul din Woolwich a primit ordin de a completa în 24 de ore un tren de asediu de 30 tunuri calibru greu și 42 tunuri calibru mai ușor. — „Reuter office” anunță că s'au luat măsuri ca la cas de lipsă 10,000 de trupe, o parte engleze și două părți indice, să plece spre Egipt.

Se vorbește și de o intervențiune (în Egipt) din partea Franciei, Englei și Italiei, eventual și din partea Greciei.

Cestiunea egipteană.

Cestiunea egipteană preocupă astăzi toată lumea, căci ea poate să aibă un efect și asupra păcii Europei. S'a publicat în unele ziare resumat din „Cartea galbenă” franceză și „Cartea albastră” engleză asupra acestei cestiuni, vom reproduce și noi unele spre a pune pe ceterilor noștri în pozițiune de a cunoaște cestiunea în fond. „Cartea galbenă” începe cu data de 15 Noemvre și se termină cu 11 Martie cuprinzând 103 deșe. Întâia parte este consacrată toată negocierilor dlui Gambetta cu Engltera. A doua parte care tractează despre acțiunea dlui Freycinet, caracterizează atitudinea puterilor față cu politica anglo-franceză. Politica egipteană a dlui Gambetta este judecată de principele de Bismarck în următoarea deșe:

Berlin 16 Februarie.

Însuși principele de Bismarck începu a vorbi despre cestiunea egipteană singurul subiect — după cum dice chiar dsa — care trebuie să ocupe actualment diplomația. Resumând istoria septemănei trecute, dice că ar fi fost foarte îngrijat când vedu pe Francia și Engltera luând inițiativa unui demers, care ar fi putut să le conducă la o acțiune izolată în Egipt, de vreme ce d-sa personal este convins că, o acțiune întreprinsă în nisece asemenea condiții, trebuia să provoace neînțelegere între ambele puteri, și un conflict, sau numai amenințarea unui conflict între Francia și Engltera, poate să dea nasceră la o turburare îngrozită a prosperității întregului univers. Când i aminti cuvintele comunicărilor ce am făcut dlui Busch și care esclud or ce idee de acțiune izolată, principele arată o mare satisfacțiune. Observai că Francia și Engltera cred că încă n'a venit momentul pentru ele de ași p-ne în mod practic înainte eventualitatea de măsuri coercitive, dar că dovedirea unui acord de idei comune poate să impiedice mai bine ca ori-și ce, nisece complicațiuni viitoare și să le ridice ori-ce speranță acelor cari speculează neînțelegerile puterilor. Fără a ține multă samă de observațiunea mea, cancelarului german dice, că după părerea sa, cel mai bun mijloc pentru înlăturarea greutăților egiptene, este de a însărcina pe Turcia cu potolirea lor.

Courcel.

De asemenea comitele Duchâtel anunță că principele Reuss este de părere, că cei din Viena și Berlin preferă intervenirea trupelor turcesci. Tot comitele Duchâtel mai relatează că comitele Kalnoky constată cu plă-

cere că Francia și Engltera, după ce se par că voesc să lucreze singure, s'arată acum dispuse să între pe terenul concertului european, ceea ce ministrul consideră ca cel mai bun chip de a regula greutățile egiptene, și ca cea mai sigură garanță pentru menținerea păcii europene. Aceleași vederi le are și împăratul Austriei, ceea ce se vede din următoarea deșe.

Viena, 15 Februarie.

Cuvintele, pe care împăratul mi le-a adresat eri la balul dela comitele Kalnoky, mi permit a constata că comunicarea Escelentei Voastre în privința Egiptului a făcut o bună impresiune în Viena. Majestatea Sa vede cu plăcere, că s'a restabilit acum între puteri, bazele unei înțelegeri și esprimă speranța, că nu se va mai nasce vr'o nouă neînțelegere, care ar pute să conducă la complicațiuni în Egipt.

Duchâtel.

De fapt comitele Kalnoky adresă comitelui Beust, cu data de 24 Februarie, o deșe în care se dice:

„Deși actuala sitațiune a Egiptului nu pretinde imediată desbateră asupra măsurilor ce trebuiesc luate mai târziu, totuși vom o schimbare de vederi pentru acest cas. Esprimăm guvernului frances satisfacțiunea noastră și asigurăm, că vom primi cu bucurie toate declarațiunile în această privință.”

D. Mancini telegrafează însărcinatului cu afacerile italiene din Paris, cu data de 27 Februarie, următoarele:

„Francia și Engltera voesc să se înțeleagă cu Berlinul, Roma, Petersburgul și Viena asupra Egiptului. Guvernul italian ia cu mulțămire act de declarațiunea care constată competența concertului european în privința Egiptului.”

Rusia arăta în această afacere cel mai mic interes. Însărcinatul cu afacerile francesse din Petersburg telegrafează guvernului său următoarele cu data de 15 Februarie.

„D. de Giers va supune propunerea d-voastră împăratului și mi va comunica aprecierile sale. Dar chiar d-sa mi comunică aprecierile sale. D-sa chiar mi comunică că punctul de vedere pe care îl adoptă acum Francia și Engltera corespunde cu vederile Măiestății Sale.”

Protocoloalele comisuniere Dunărene.

„N. fr. Presse” face un resumat după protocoloalele comisuniere europene dunărene în sesiunea ei de primăvară (cea din urmă). S'au ținut 8 ședințe, dintre cari patru au fost consacrate deslegării afacerilor curente, iar celelalte patru, la cari au luat parte și delegații statelor țermurene (Bulgaria și Serbia), s'au întrebuițat la elaborarea regulamentelor de navigație între Porțile de fer și Galați.

Comisiunea, completată prin delegații statelor țermurene, căutase deja anul trecut să împlinescă dispozițiile art. 55 din tractatul din Berlin. Drept basă de discuție avea atunci avânt-proiectul, care era împărțit în trei secțiuni: a) regimul general de navigațiune, b) poliția fluvială și c) esecutarea și supraveghierea regulamentelor de navigațiune. Acest proiect nu fuse adoptat anul trecut din cauză că Rusia, Bulgaria și România se împotriviseră cu hotărâre stipulațiilor de sub litera c).

În sesiunea din acest an, secțiunile a) și b) ale avânt-proiectului au fost supuse dar unor nouă desbateri. „N. fr. Presse” acuză pe delegatul român Pencovici, că a pus la iveală, cu ocazia acestor discuții, prea multă susceptibilitate și protestele au ploat din partea d-sale. Cu toate ace-

stea stipulațiile ambelor secțiuni au fost adoptate cu puțină modificări. D. Pencovici a isbutit bunăoară ca dispoziția în sensul căreia construirea de poduri pasagere peste Dunăre să atârne numai de comisuniere, să fie înlăturată ca una ce isbia în draptul suveranității teritoriale a statelor riverane, și să fie înlouă cu o alta, după care: comisuniere au a se prezenta numai planurile podurilor, iar învoirea trebuie să se ceară respectivelor state riverane. D. Pencovici s'au arătat de o potrivă gelos și în alte puncte de păstrarea drepturilor române; a fost combătut însă cu mare violență, pe lângă delegatul austriac, de cel german și francez. În desbateră asupra poliției fluviale, d. Pencovici s'a declarat, de astădată spriginț și de delegatul bulgar, în contra formării unui corp comun de piloți care se atârne de inspectorat, rezervând acest drept statelor riverane, — cum spune însă „N. fr. Presse” în zadar!

„De cel mai mare interes au fost — urmează textul diarului vienez — ședințele dela 27 Mai și 2 Iunie (Protocolul XXIII și XXIV), în cari s'a discutat proiectul Barrère. Delegatul francez a prezentat proiectul guvernului său și îl însoți cu o motivare detaiată. D. Barrère, după ce a schițat istoricul desbaterilor asupra comisuniere mixte, după ce a relevat necesitatea unei esistențe simultane a comisuniere statelor riverane și a comisuniere mixte, făcu mențiune de propunerile Germaniei și Angliei prin cari avé să se înlătore opoziția României contra votului hotărâtor austriac. D. Barrère a esprimat de sigur dorința intimă a celor mai mulți din delegați, când a țis, că comisuniere după doi ani de o activitate neroditoare trebuie să ajungă în sfârșit la o înțelegere.

„Motivând mai departe, detaiat, dispozițiile proiectului său una câte una, d. Barrère a accentuat în deosebi, că Austria, deși nu este stat riveran, are cu toate acestea drept să fie reprezentată în comisuniere, în virtutea însămnătății ce au interesele sale comerciale la Dunărea de jos. Un drept analog au cu toate acestea și celelalte puteri, pe care ele îl vor esecuta, mai bine, prin delegarea unui membru al comisuniere europene dunărene în comisuniere mixtă. Această delegare ar înlătura anomalia votului ponderator, ar face cu puțință o majoritate și ar crea în sfârșit armonia dorită între regulamentele de navigațiune pentru partea Dunărei de din jos și din sus de Galați.

„În vederea acestui scop, urmă delegatul frances, proiectul mai cuprinde încă și alte dispoziții, cari se stringă cât mai mult legăturile dintre ambele comisuniere, asigurându-se în același timp esecutarea dreaptă și nepărtinitoare a regulamentelor elaborate de comisuniere europeană. Astfel comisuniere europeană își va putea dobândi cunoscințe despre toate hotărârile comisuniere mixte, cari nu corespunde principiilor provădite de aceste regulamente ce garnațează libertatea navigațiunii. Instrucțiunile generale cari se vor putea hotărî, potrivit lor, de comisuniere mixtă, despre cari e vorba în art 9 al actului public dela 1865, nu vor fi puse însă în esecutiune până ce nu vor fi găsite de comisuniere europeană, conforme cu principiile cari au servit de basă regulamentelor pe fluviu în sus. De vreme ce aceste instrucțiuni au un caracter general și regulamentar, ceea ce le face un act de legislațiune, nu este decât just ca comisuniere europeană să le cunoască. Tot astfel va sta lucrul și cu regulamentul interior al comisuniere mixte, care trebuie să fie esamint și încuviințat de comisuniere europeană.

„Am reproduș — continuă „N. fr. Presse” — aceste pasage ale discus-

sului lui Barrère după textul protocolului, de vreme ce ele sînt caracteristice pentru tendențele ce arătesc Francia și poate și Anglia și Rusia, în privirea supravegherii activității comisuniere mixte de către comisuniere europeană. Nu ne mirăm decât cum de reprezentatul austriac bar. Haan n'a găsit se dea nici un respuns aceste ciudate interpretări a relațiunile ce are se domnească, după concepțiunea acestor puteri, între comisuniere europeană și cea mixtă, care are să se creeze.

„Propunerile dlui Barrère, urmează diarul vienez, cari de alt-fel, cum asigurase tocmai densus categoric, nu ar avé ridicate la rangul de hotărâri, decât caracterul unei prelucrări fără nici un prejudeț pentru înțelegerile ulterioare ale puterilor în privirea prelungirii și modificării puterilor comisuniere europene, nu au fost combătute serios decât de reprezentantul României.

„Colonelul Pencovici s'a referit la Actul final al congresului de Viena, la tractatele dela Paris (1856), Londra (1871) și Berlin (1878), spre a dovedi că regulamentele trebuiesc elaborate de comisuniere europeană, dar că nu pot fi esecutate de cât de statele țermurene sub controlul Europei. Ba, el a citat în favoarea chipului său de a vedé, că comisuniere nu are dreptul de a hotărî cine să esecute supravegherea esecutiiei regulamentelor, chiar o ptotestare a baronului Heymerle în contra intenției congresului din Berlin, de a lăsa comisuniere europene hotărârea a anumite cestiuni privitoare la Dunăre. La sfârșitul colonelul Pencovici a propus, să se încredințeze supraveghierea esecutiiei regulamentelor, comisuniere europene, care ve avé să deprindă această supraveghiere printr'un inspector general numit d' densus și care va avé să fie tot odată locul de apel în cas de neînțelegeri.

„Toți delegații au declarat însă, că instrucțiunile lor nu le permit de cât de a încuviința propunerile Franciei. Delegatul turcesc, Constantin Elendi Karatheody legă constanțiment guvernului otoman de rezervele, pe cari Poarta le-a făcut, ca suverană, față cu procedura observată la numirea delegatului bulgar, în vreme ce delegatul bulgar a protestat, că, pe câtă vreme Bulgaria încă nu va avé un loc și un scaun în comisuniere europeană, se nu poate fi trimiși din comisuniere europeană în cea mixtă delegații acelor state, cari sînt și afară de această reprezentanți în comisuniere mixtă. D. Șimarev (delegatul bulgar) a mai propus apoi ca se nu se numească numai patru sub-inspector, cum prevede proiectul Barrère, ci opt, spre a se face astfel cu puțință, că fie-care agent de aceștiia să supravegheze numai țermul unui stat și nu în același timp zonele țermurene a doue state. Aspirațiunea, numai pe jumătate mascată, a reprezentantului bulgar, de a dobândi pentru guvernul său o participare permanentă la comisuniere europeană, p-ricinu de partea reprezentantului Porței o agitație nervoasă, pe care colegii săi n'au putut-o de cât cu mare nevoie calma. El califică dorința d-lui Șimarev de o atingera a tratatelor și numai după ce a declarat toți reprezentanții, că comisuniere europeană nu este în drept a adopta vre o propunere care săi modifice alcătuirea, numai atunci s'a îlmisicit. Constantin Effendi, și a repetat însă încă odată protestul său în ședința ținută la 2 Iunie.

„După ce cădu primul amendament (?) al colonelului Pencovici, el propuse o nouă modificare a proiectului Barrère, care avea de scop escluderea Austriei din comisuniere statelor țermurene și trimiterea intrinșă

a doi delegați din comisiunea europeană. Este foarte caracteristic, că pe când reprezentanții tuturor statelor sau rostit în contra acestei propuneri nouă, delegatul rus a găsit de cuviință să declare, că amandamentele prezentate sunt atât de însemnate, în cât trebuie să se aștearnă guvernului său. D. Romanenko a făcut de altfel în privirea adoptării întregului elaborat al dlui Barrere într-o atitudine rezervată, întru cât a declarat, că acele chestiuni, cari condiționează coexistența ambelor comisii, trebuie să le lase hotărârii guvernului său. În sfârșit în ședința dela 27 Mai s'a hotărât redactarea unui protocol final, care să cuprindă întreg elaboratul, ca necesă și afară de aceasta toate amandamentele delegaților români și bulgari. Colonelul Pencovici a refuzat înscăirea unui astfel de proiect final și d. Romanenko s'a grăbit să urmeze declarând încă odată, că în cursul dezbaterilor s'au prezentat, din partea delegaților Bulgariei și României, amandamente atât de importante în cât trebuie să le comunice guvernului său, că în același timp trebuie să declare, că propunerile guvernului francez nu au dobândit unanimitatea de voturi.

„Aceasta declarație găsește o ilustrare particulară în contra proiectul, care s'a dat de curentul publicității în „Românul” din București. Acest proiect este o prelucrare a proiectului Barrere în sens românesc.”

După ce seifază pe scurt cunoștințele dispoziții de competență ale acestui proiect, „N. Pr.” Presse termină astfel:

„Față cu dușmănia cunoscută ce domnesce între guvernele din București și Sofia (!) se poate lua aproape ca sigur, că contopirea amandamentelor ambelor părți întru proiect s'a executat sub egida rusească și că aceste două guverne nu sunt decât ecclereuri în lupta sub-terestră, ce urmează politica rusească în contra influenței austriace la Dunărea de jos. Ceteira protocoloalelor învederează de altfel faptul, că și ultima sesiune a comisiei europene, mai că n'a activat în mod esențial sarcina de a elabora un regulament pentru navigațiunea pe Dunărea de jos. Pe lângă împotrivirea României, care a și refuzat înscăirea trebuie înlăturată și rezistența secretă a Bulgariei. Fără îndoială ar fi o bagatelă de a isprăvi numai cu acești doi inimiți spre a realiza necesse condițiuni mai regulate la Dunărea de jos, când nu am avea a face de cât cu ei și dacă ei n'ar fi nește marionete în mâna unui mai puternic. România și Bulgaria nu fac de cât nazurile; Rusia aruncă piatra.”

Manifestul radicalilor sârbi.

„Samoupravna”, organul radicalilor sârbi publică manifestul deputaților radicali, esclusi din Scupștină, adresat către alegătorii lor.

„Cătră alegătorii noștri; Prea scumpi cetățeni.

La 31 Mai nu ațales din nou, dându-ne încrederea voastră spre a vă reprezenta în Scupștină. Sub-semnății am venit la Belgrad și am pus la dispozițiunea președintelui împunericilor noastre de odată cu ale colegilor noștri, cari nu veniseră la Belgrad. Înșu ocazii deputații rămași în Scupștină n'au primit împunericile noastre, nerecunoscându-ne pe noi, deputații voștri. În locul nostru au primit pe aceia deputați cari în alegerile din urmă au obținut câte-voturi, dar posed procură dela comitetul electoral.

O asemenea stare de lucruri n'a avut Sârbia până acum în activitatea sa parlamentară, în viața sa constituțională; până acum nu s'a întâmplat ca acei să nu fie primiți în Scupștină, cari se prezintă cu majoritatea de voturi împunericilor de alegătorii lor să reprezente în Scupștină. După delina noastră convingere aceasta e contra adevăratei interpretări a constituției, este o violare a

legei electorale, este o violare a dispozițiilor precise din regulamentul Scupștinii.

Cele dinăfuri alegeri generale libere vor pora în destul, dacă aceasta convingere a noastră este justă sau nu. Sântem și rămânem convinși, că acțiunea noastră e conformă constituției legale și că e deplin recunoscută de popor, că corespunde interpretării generale a constituției și adevăratei înțelegeri a legii. Cu toate acestea deputații, cari nu și-au depus mandatele, nu ne-au admis în Scupștină, nu ne-au recunoscut ca deputați, și de aceea din nou ne întorcem în mijlocul vostru.

Sântem convinși, că nu vă pot convinge, onoratăi alegători, o asemenea procedură de celorlalți deputați și a guvernului, vouă, cari ne-ați ales de două ori aproape unanim și negreșit în va conveni nici poporului înțeleg. Dacă însă poporul va aproba lucrările unei Scupștine compuse ilegal sau va încuviința procedura noastră și a noastră, acesta sperăm că ne vor arăta viitoarele alegeri generale libere pentru Scupștină.

Actualele împregurări interioare ale țerei noastre și raporturile ei esteriore avându-le în vedere, noi credem, că guvernul se va uni cu noi cel puțin în părerea, că avem trebuință de pace și omlămie și că prin urmare nu va împinge lucrurile să averseze feșta în complicații mai mari, prin măsuri estraordinare și legi excepționale, întărind și mai mult agitația și neliniștea din popor. Alegerea de două ori făcută a probat îndestul, că poporul înțelege și cunoașce bine împregurările țerei. Convingerea noastră e că feșta poate fi dusă numai prin alegeri libere generale mai sigur și mai ușor pe calea adevărată a păcei stabile la nise condiții regulate și la o desvoltare progresistă; nici o dată însă măsurile estraordinare nu pot avea un succes bun. Înțorcându-ne în mijlocul vostru, vă mulțumim, scumpi concetățeni și cu această ocaziune pentru încrederea dată nouă, prin care ne-ați distins și încurajat mai adeseori. Ne bucurăm, că poporul nostru și de astă dată și a manifestat înțelegerea și maturitatea sa politică, într'un mod cum se întâmplă în asemenea ocazii numai la popoare cu o înaltă cultură și înaintate în civilizație. Această unanimă încredere, ce ne ați dat-o de două ori în timpul din urmă, este pentru noi o garanție, că Sârbia poartă în sine forțele și toate condițiile de viață și le întrunește astfel după cum le reclamă continuitatea dezvoltării noastre progresiste.

Belgrad, 6 (15) Iunie 1882.

Nicola P. Pasić; Dim. Katicic, Basa Milosevici, Milosav Spanovici; M. B. Givrici; Taka Cikić; M. Smilancic; Belisar Kuvodovic, M. Petrovici, Aja Stanovici, Sima Nestrovici; P. P. Radivovici.

Serisori din Basarabia.

(Correspondența particulară a „Telegrafului.”

Recolta anului curent va fi mijlociă vinurile nu s'au făcut, vile sunt foarte compromise de gerul ce l'am arat în primăvară. Semănăturile de arnă sunt mai bune decât cele de primăvară. Porumbul suferă mult de lipsa de ploa, care lipsește în nordul Basarabiei.

Eată-vă în câteva cuvinte starea noastră economică.

Dilele din urmă am fost fericiți de a primi visita guvernatorului general D. Gurco, care a vizitat casarmele, temnița și seminarul. „Popa soldatul și călăul” — eată instituțiunile naționale care interesează pe un abil administrator rus. Să țice că generalul Gurco a rămas mulțumit, cu atât mai mult că starea în care a găsit lucrurile se află la apogeeul lor: seminarul nostru s'a rusificat, seminariștii învață în fine a vorbi puțin rusește, temnița geme de lume și camerile soldațar sunt pline de tineri, cari aparțin categoriei condamnațiilor și inculpațiilor în afacerile politice; în ceea ce privește armata, apoi ea își petrece viața în manevre și în studierea Basarabiei, care cum se crede va fi punctul de plecare al viitoarelor operațiuni militare. De aci generalul Gurco a plecat la Bălți, de unde luând calea de alungul

Prutului va visita Novosilița, Camrad, Hotin, Asacki și Brodi, unde luând calea ferată va pleca spre Odesa.

Ce vrea să țice activitatea ne mai pomenită a eroului dela Șipca?! Nu se știe, dar este evident că miroase cam a praf de pușcă.

Am țis că guvernatorul general a vizitat temnița și a vorbit cu nise condannații politici, cari se află la noi închiși. Cu această ocaziune se ve dau aci un document foarte ironic și care ne-a fost pe noi, amăriți de tot soțul de neajunsuri, să ridem puțin. Este petițiunea unui biet polonez, aci cărui părinți trăiră în nenorocita Basarabia. Această petițiune, al cărei text se află tipărit de cătră țiarul clandestin al nihilistilor, a fost trānis de cătră tēnerul Vasile Sidorovskiy, exilat de cinci ani în Siberia, înaltului Senat din Petersburg. Sunt sigur că veți ride cum am ris și noi, cetind petițiunea exilatului, plină de un umor și raționamente mușcătoare.

Înalt Senat al Imperiului rus! La 28 Martie 1881, am primit ordinul polițienesc al orașului Curgan, ca să depun jurământul de fidelitate noului împărat care s'a urcat pe tronul imperiului. Acest ordin mi se pare contrar manifestului imperial, cu data de 1 Martie 1881, în care Împăratul Hosudar țice că și țeranii ruși vor depune jurământul de fidelitate, pe baza considerațiunii, că fiind emancipați, au devenit și ei „locuitori liberi, asupra căror să răspundese toate drepturile dăruite locuitorilor liberi ai imperiului.” Considerând cu tot respectul datorat cavintele M. S., eu cred că toate deducțiunile logice, care rees din cele țise de M. S., sânt obligatorii pentru ori și care din locuitorii imperiului. Deducțiunea directă din cele țise este, că, dacă țeranii n'ar fi fost emancipați, adevă n'ar fi devenit locuitori liberi, apoi n'ar fi avut datorita de a pune jurământul de fidelitate. Așa fiind, logica țice că manifestul Împăratului chiamă la jurământ, numai și numai pe liberii locuitori ai imperiului.

Dar cine sânt eu? Sânt eu oare locuitor liber?

Tatăl meu a fost un nobil din Basarabia, mama mea a fost soția sa legitimă.

Pe baza legilor imperiului eu sânt prin urmare moscotentilor direct al lor, adevă am dreptul la toate privilegiile de care se bucură nobilii din Rusia, și prin urmare și la drepturile locuitorilor liberi. Drepturile cele mai de competență ale locuitorilor liberi fiind: libertatea sa individuală, libertatea și siguranța familiei sale și dreptul la proprietatea sa, — cred că nu mă pot considera din această categorie, de oare-ce nu sânt liber, familia mi este distrusă și proprietățile mele confiscate. Nu pot să es din regiunea orașului Curgan, care se află depărtat de domiciliul meu la o distanță numai de 6000 kilometri, n'au dreptul de a scrie familiei mele, fără ca scrisorile să nu fie înainte de toate controlate și recetite de administrațiunea locală; așa dar se pare că e sigur, că nu sânt nici din categoria nobililor, nici din aceea a locuitorilor liberi.

Esilarea mea în Siberia mă face a crede, că poate sânt unul dintre condannații pentru o crimă oare-care?! Recurg la codicele ruse și viu a descoperi că în adevăr pozițiunea mea actuală are o asemănare mare cu aceea a unui om, care și-a perdat drepturile de om liber prin comiterea unei crime oare-care. Dar atunci, când am fost judecat? pentru care crimă sânt esilat? — și ce pedepsă, adevă că timp de esil am să îndur?*) Așa fiind deduc eu o logică foarte simplă, rece și nepărtinătoare, că: nu sânt nici un locuitor liber, nici un om ale cări drepturi îi sânt ridicate, pentru o crimă oare-care. — Cine sânt dar? sânt mi se pare atunci un străin!

Da, de sigur că sânt un străin! căci dacă Rusia nu mă consideră de locuitorul ei liber, și nu me pot clasa nici printre are-

*) Sidorovskiy ea și alii de nenorocii sânt victimele prerogativelor guvernatorilor, cari după un viciu împuneric au drept de a esila în Siberia pe ori și cine pe simplă cale administrativă. Așa că el n'a fost nici odată judecat.

Nota corespondentului.

stanții săi, prin urmare nu sânt alt-ceva decât un străin! Dar dacă sânt în adevăr un venetic, apoi nu sânt liber! Dacă așa fi fost un străin liber, puteam să părăsesc acest oraș din Siberia și să mă întorc spre căminul meu conjugal, în țara mea, unde de sigur că nu mi s'a tăgădui drepturile mele de cetățean. Așa fiind cred a fi un prisioner, făcut în timpul războiului. Dar unde e țara mea? în ce rezboiu am fost făcut prisionier și pentru ce n'am fost înscapit pe timpul când s'a încheiat pacea? Pentru a mi desăși această chestiune, n'am de loc nici o basă. Și tomai pentru aceasta mi permit a recurge la onor. înalt Senat al imperiului.

Dacă înaltul Senat va crede că sânt un străin, făcut prisionier și ținut din greșeală, sau dacă țara mea s'a cucerit și face parte integrantă a imperiului rus, apoi în ambele cazuri rog înaltul Senat a face tot posibilul ca să fiu împătenit și de aci înainte să rețnu în categoria liberilor locuitori ai imperiului rus, bucurându-mă de toate drepturile dăruite acestei clase de înșe cari trāes în imperiu.

Atunci, căpătând și eu oare-cari drepturi de a trăi, mă voi crede dator a jura fidelitate împăratului Alexandru III pe care l'eu considera de suveranul meu.

Vasile Sidorovskiy,
1882, după nasceru lui Christos.

Această petiție este un document pe care mă cred dator a vi-l comunica fiindcă, ei va da încă o idee despre regimul oribil sub care trăim. Și mă mir cum nenorocii ca Sidorovskiy mai pot ride, mai pot glum.

Orașul Curgan se află tomai în fundul Siberiei, bietul Sidorovskiy trāese acolo, fiind încungăritat de soldați și gendarmi. Climatul asupra localității e deteriorat sântăta tinerului și biată familia sa este în desperare. Toate plāngerile sale, toate petițiunile ce a făcut biata d-nă Sidorovskiy, munnă a trei copii, n'au putut storce cel puțin o singură lacrimă din ochii călăilor

Basarab.

Afacerea dela Tisza-Eszlar.

„Budapesti hirlap” primi din Nyiregyháza șcierea, că cerșitorul galițian, care după spusa copilului luase parte foarte activă la uciderea Estirei și de atunci dispăruse, fără ca să i se știe de urmă, fu prins, legat Marți dimineașă de panduri cot la cot și dus încă în noaptea aceea în Nyiregyháza.

Lui „Pesti hirlap” se telegrafează: Judele instructor căută în Eszlar după cadavru Estirei Solymosi; cum se spune acum a nimerit căleu, totuși nu se știe încă nimic sigur despre rezultatul cercetărilor.*

Lui „Pesti Napló” e se telegrafează din Nyiregyháza: „Tribunaul se află în Dada — Comitele chemă pe redactorul foșiei „Szabolemsgegyi Közlöny” la sine și îl provocă, se nu ațiteșe riteile în direcțiune antisemitică. Admonă totodată și pe castelanul comitatului, să se ferească de espresiiuri atăcătoare pentru iudovi.”

Varietăți.

* (Parastas.) Duminecă s'a celebrat parastas solemn în biserică gr. or. din Ogna (din sus) pentru fericirea repositului archiepp și Metropolitan Marele Andreiu Bar. de Șaguna.

* (Ordinea esamenelor) la scoalele centrale române ort. - orientale din Brașov, la finea anului școlastic 1881/82. Esamenele de promoțiune încep în 7 Iunie și durează până în 18 Iunie incl. st. v.

Esamenele publice.

a) La gimnasia, la școala comercială și reală.

Marți în 22 Iunie st. v. 8 — 9 oare clasa I. gimnasială: Religiuina și Latina. 9 — 10 oare clasa I. reală: Geometria și Română. 10 — 11 oare clasa II. gimnasială: Istoria și Latina. 11 — 12 oare loate clasele: Cântări. 3 — 4 oare.

clasa II. reală: Geografia și Istoria naturală. 4—5 care toate clasele: Gimnastica.

Mercuri în 23 Iunie st. v. 8—9 oare clasa III. gimnasială: Elina și Matematica. 9—10 oare clasa III. reală: Istoria și Franceza. 10—11 oare clasa IV. gimnasială: Latina și Maghiara. 11—12 oare clasa IV. reală: Fizica și Chimia. 3—4 oare clasa V. Istoria și Istoria nat. 4—5 oare clasa VI. gimnasială: Latina și Matematica.

Joi în 24 Iunie st. v. 10—11 oare clasa V. de fete din toate studiile.

Vineri în 25 Iunie st. v. 8—9 oare clasa VII. gimnasială: Elina și România. 9—10 oare clasa I. comercială: Principii com. Franceza. 10—11 oare clasa II. comercială: Dreptul cambial. 11—11½ oare clasa II. comerciale Chimia. —

b) **Esamenale de maturitate.**

1. **Esamenul oral de maturitate** cu scolarii din clasa VIII. gimn. va fi Sâmbătă în 26 Iunie st. v. înainte și după amiazi.

2. **Esamenul oral de maturitate** cu scolarii de clasa III. com. va fi Vineri în 18/30 Iunie înainte și după amiazi.

c) **Marți** în 29 Iunie st. v.

După serviciul divin împreună cu rugăciune de mulțămînță în biserica S. Nicolae din Scheiu se va încheia anul școlar 1881/82 cu cetirea clasificărilor și cu împărțirea premiilor în sala cea mare a gimnasiunii.

La aceste esamene publice precum și la festivitățile de încheiere are onoare Direcțiunea a invitat pe părinții școlarii, precum și pe toți amicii și binevoitorii școlilor noastre. Brașov, în 11 Iunie 1882.

Directiunea școlilor medii române gr. or.

* (Transferare.) **Dr. G. Tăbăcariu**, cancelist la tabla reg. din Ogorheiu, în transferat la tribunalul reg. de acolo în aceeași calitate.

* (Necrolog.) **Ioan Moldovan**, învătătoriu în Satul-Nou de Banat după un morb îndelungat de plămâni (phthisis) în 27/15 Iunie a. c. a trecut la viața eternă, în etate de 25 ani, lăsând după sine o soție veduvă plină de intristare și un prunc de 8 zile. Osămintele defunctului s'au înmormântat în 28/16 Iunie cu mare pompă în cimitirul gr. or. din Satul Nou, celebrând 5 preoți și asistând un public numeros și distins, între cari învătători din giur. Convântul funereal fu rostit de d.ii preoți Aron Bartolomeu, adm. prot., Iosif Popoviciu și Trifon Militariu. Repausatul a fost învătătoriu model în ținutul acesta, și prin moartea sa, atât corpul învătătoresc, cât și amicii și cunoscuții sei au pierdut pe cel mai sincer amic al lor. Să-i fie țărîna ușoară și memoria neuitată!

* (Necrolog.) **Doctorul în medicină Frideric Wächter**, fiul d.ului comite suprem al comitatului Sibiuului și comite al națiunii săsești, medic superior c. r. în rezervă, asistent în spitalul Rochus din Budapesta a repausat în 27 Iunie a. c. după grele suferințe, în floarea vieții sale, în Brașov spre cea mai profundă durere a neconsolator și mult iubitorilor săi părinți, frate, rudeni, amici și cunoscuți. Remășițele pământesci s'au așezat în 29 Iunie a. c. după amiazi la 4 oare spre eternă odihnă în cimitirul ev. lut. în cripta familiară.

* (Făgărașul nu poate rămâne înapoi.) Din capitala țării Făgărașului s'a telegrafat și scris la „Pest. LL.” și la alte ziare ung. că și aci s'a înființat „o partidă patriotică” a cărei tendință este a promova în cetate la la țeară pe tenorul politic și social, „unitatea politică și națională” și pe baza aceasta dezvoltarea „spiritului pa-

triotic.” În telegramă se mai spune că în societatea aceasta figurează și onorații români.

* (Ger la munte). Cetim în în „Armonia din Tergoviște: Cătră Pietroșița Țilele acestea a ploat mestecat cu zăpadă. Oile fiind deja tunce cea mai mare parte au murit de frig. Chiar vitele mari coronate au suferit mult din cauza acestei lapovițe.

* (Bursele în România). Cetim în „C. Financiar”: Bursele, în fine vor deschide porțile lor publicului la 1 Septembrie viitor, în condițiunile legii votate și decretate anul trecut. Această ar fi până acum otărîrea guvernului și trebuie se oprim de bună în considerațiune că cea mai mare parte din speculațiunea și din lumea de finance, profitând de stagniunea moartă a veri, va părăsi Bucureștii și nu se va întoarce decât pe la epocă, când reîncep de ordin și afacerele. Trebuie se observăm aci că, în urma avisului camerei de comerț din București pentru alegerea agenților de schimb, un număr considerabil de cereri s'au grămădit pe biroul ei, din care cea mai mare parte făcute de persoane care nu cunosc piața și operațiunile ei decât din fundul trăsurii. Față cu această împrejurare de altfel foarte degustătoare, cerem cu stăruință ca atât d. Dabija cât și camera de comerț să fie foarte scrupuloși în numirea agenților de schimb și se nu încredințeze aceste funcțiuni decât la persoane bine cunoscute în piață prin capacitatea lor și merițând toată încrederea ei. Este asemenea de observat, că pe când la București camera de comerț și în plină mișcare pentru organizarea bursei, numirea și constituirea agenților de schimb la Braila, Galați și Iași, camerele de comerț nu dau nici un semn de viață, și cu toate acestea, se știe că Bursele vor începe a funcționa în aceeași zi, și în celelalte trei piețe ce îndicărăm mai sus. Se sperăm însă că dl Dabija care are marea fericire de a vedea decretându-se și puinduse în aplicare subministrerul seu această mare lege organică a comerțului român, una din reformele economice pentru care luptă, luând în de aproape considerațiune, aceste observațiuni și, înțelegând importanța lor, se va grăbi a da impulsunea și în acele piețe, și în cas de extremă necesitate, va numi un comisar anume însărcinat cu organizarea și constituirea Bursei după modelurile pregătite în București, astfel, că până la 1 Septembrie totul se fie gata de punere în mișcare cu succesul la care stătem în drept a ne aștepta.

* (Vinuri cari miroasă a doagă.) Vinurile pot căpăta un miros neplăcut din cauza muștelei ce se face pe doagele butuilor când sînt goale. Se poate face se treacă acest gust rîu prin următoarele mijloace: 1. Schimbând vinul într'un alt vas curat și fără nici un cusur. 2. Să se pună apoi în vin ea 1 oca unt-de-lemn de cel mai bun pentru 20 vedre vin. Untrile esențiale cari se află în vin și li dă mirosul rîu se amestecă cu untul de lemn pus; untul de lemn ușor plutesce și se poate foarte ușor strînge. Dacă gustul cel rîu n'a trecut de tot, se repetă din nou amestecarea cu o altă litră de unt de lemn; untul de lemn nu se strică, se poate întrebuința pentru uns, ars, ori altceva. Când vinul și-a venit cu totul în fire, trebuie tras ear într'alt butoiu curat și afumat cu făcoasă. Alt mijloc. Pentru a face se treacă mirosul se poate întrebuința asemenea și cărbuni de lemn pișați foarte merunt. Pentru aceasta trebuie luat jaratec dela un cupțoriu de pîne, bine curățit de cenușă, și se se piseze cât se poate de bine, apoi se pune o

oca de praf la 20 vedre de vin, se amestecă bine, se lasă să se limpedească, apoi se țrege în alt butoi curat și afumat cu pucioasă. Este imposibil a se determina cantitatea cărbunilor necesari, fiindcă gradul de stricăciune e deosebit. Trebuie dar a se încerca mai întâiu cu o oca de vin, spre a se vedea, cât trebuie pentru aceasta cantitate și atunci se poate calcula pentru vinul ce este de operat. — „M. Agricol.”

Loterie.

Sâmbătă 1 Iulie n. 1882.

Viena: 18 25 40 89 86
Timișoara: 30 35 74 65 45

Bursa de Viena și Pesta

Din 1 Iulie n. 1882.

	Viena	B pestă
Renta de aur ung. de 6%	119,35	119,20
Renta de aur ung. de 4%	87,35	87,5
Renta ung. de hârtie	82,25	82,5
Imprumutul drumurilor de fer ung.	134,25	134,50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	90,80	90,5
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	110,25	110,5
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumurilor de fer orient ung.	95,50	95,25
Obligațiuni ung. de rescumpărare pământului	98,20	98,25
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorșire	97,50	97,25
Obligațiuni urbariale temesiane	97,50	97,25
Obligațiuni urb. temes. cu clausulă de sorșire	97,50	97,25
Obligațiuni urbariale transilvane	99,25	99,50
Obligațiuni urbariale croato-slavo-voivodice	99,25	99,50
Obligațiuni ung. de rescumpărare deșinei de vin	97,50	97,75
Sorși ungurești cu premii	117,50	117,50
Sorși de regulatur. Tiszi	109,25	109,25
Datorie de stat austriacă în hârtie	76,80	76,75
Datorie de stat austriacă în argint	77,45	77,25
Renta de stat austriacă	95,45	95,50
Sorși de stat dela 1860	130,50	130,50
Aciuni de bancă austro-ung.	305,50	305,50
Aciuni de credit aust.	311,75	311,50
London (pe polița de trei luni)	120,30	120,20
Scrisori foneliari ale institutiunii „Albina”	—	99,30
Argint	—	—
Galbin	5,66	5,85
Napoleon	9,56	9,54
100 marea nepjești	58,80	58,60

Nr. 102.

CONCURS.

[108] 1—3

Pe baza înalțului rescript consistențial din 13 August 1881, Nr. 2406 B. se deschide concurs pentru întregirea postului de paroh gr. or. în comuna Chiscădaga tractul Giosgului I, cu termen de 30 zile dela publicarea primă a acestui concurs în „Telegraful Român.”

E mulamentele sînt:

Porțiune canonică 5 jugere fînași și arătură. Dela 70 familii câte 30 lire concuzr sfărmat și stola regală, care toate la olaltă compute în bani, dau un venit anual de 300 fl. val. austr.

Prélungă aceste mulamente creștini se mai obligă a lucra parochiului lor tot lucrul de câmp ce se re cere la porțiunea canonică.

Suplicele concursuale, instruite conform statutului organic și regulamentulului pentru parochii, sînt a se adresa până la termenul susindicat oficiului protopresbiterial în Hondol.

Hondol, 17 Iunie 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Vasilin Pipoș m. p.,
protopr.

Nr. 113.

[107] 1—3

CONCURS.

Pentru comuna parochială gr. or. de clasa III. din Zlasti, în protopresbiteratul Hațegului, în urma resoluțiunii Prea veneratului Consistoriu arhiepiscopesc din 6 Aprilie 1878, Nr. 840, — se deschide din nou concurs, până la 26 Iuliu a. c.

E mulamentele sînt:

a) Cuartir natural;

b) folosirea porțiunii canonice 6 jugere: pământ arătur, fînași și via;

c) Birul prețes dela 90 fumuri câte 1 fl. v. a. în bani;

d) Tacele stolari statorite în sinodul parochial ținut la 23, Aprilie a. c.

Toate aceste compute la olaltă dau un venit preste 300 fl. v. a.

Doritorii de a cometa la aceasta parochie, au a-și asterne suplicele lor la subscrisul, instruite în sensul prescrierilor din „Statutul Organic” și a regulamentului congregual din 1878 pentru parochii.

Hațeg 25 Maiu 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial

Ioan Raț m. p.,
protopresbiter.

Nr. 142.

[103] 3—3

CONCURS.

pentru stipendiu din fundațiunea lui Gossdu:

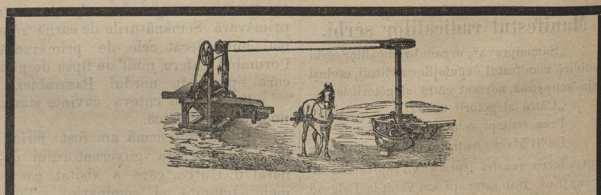
Prin aceasta se escrie concurs pentru un stipendiu din fundațiunea lui Gossdu de 500 fl. la cas de gradaușnie, un stipendiu de 400; eventualmente de 300, 200, sau de 100 fl. cu observare, că să dă preferința Concurenților pentru silvicultura.

Concurenții, au a-și adresa petițiunile, instruate cu testimoniile scolare, cartea de botez, și atestat de paupertate până la 10 August stilul nou 1882 cătră Cancelaria fundațiunii lui Gossdu Budapesta Királyutca 13.

Tot odată sînt avisați și stipendiații fundațiunii lui Gossdu, de a-și substerne până la 10 Aug. stil. nou 1882 documentele despre rezultatul studiilor în a. scol. 1881, la reprezentanța fundațiunii lui Gossdu Bpsta Királyutca 13 — pentru truca la dincontra, se vor lipsi de stipendiul avut.

Budapesta 24 Iunie 1882.

Comitetul adm. al reprezentanței fundațiunii lui Gossdu.

Avis pentru posesorii de pământ și agricultorii!

Mașine de înlătit cu vapor, mașine de înlătit de mână și de cai, ciure (Trieure) de sortat și venturat, mașine de ales, pluguri schimbătoare de Hohenheim (construcțiunea cea mai nouă) precum și tot felul de alte mașini și alte părți întregitoare recomandate pe lângă alte prețuri de concurență **Feraria lui**

Andrieu Török,
în Piața-mare, în Sibiu.

Expositiune permanentă de acestea se află în casa proprie, **Poarta Cisnădiei** (Piața casarmei) vis-a-vis de casa vămii.

Fabrica se află în casa lui **Pavel Giebner pe Soldiș Nr. 38—40**, unde se fac toate reparaturile și lucrările de construcțiune cât se poate de efîn.

[99] 4